

Хижоб! У нима учун?

﴿ الحجاب لماذا ﴾

[أوزبكي - Ўзбекча]

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿ الحجاب لماذا ﴾

« باللغة الأوزبكية »

2010 - 1431

islamhouse.com

Хижоб нима учун керак?!

СЎЗ БОШИ

Барча оламларнинг хукмдори, меҳрибон ва раҳмли, киёмат кунининг подшоси бўлмиш Аллоҳ таъолога ҳамду санолар бўлсин, яхши оқибат такво эгалари ва ҳалокат адолатсиз кимсалар учундир.

Парвардигорим, ўз банданг - расулинг Мухаммад Соллаллоху алайхи васаллам ҳамда у кишининг аҳли ҳамда саҳобаларига Сенинг раҳмат ва марҳаматларинг бўлсин.

Шариат мусулмон аёлнинг мавкеини кўтарадиган ва иффатини саклаш учун қафолат берадиган улкан гамхўрликларни ўз зиммасига олади.

Шариатда аёл либоси ҳамда зийнатларини муҳофаза қилиб чегаралашдан мақсад ҳар қандай бузуклик ва ҳаёсизликка олиб боровчи омил ҳисобланмиш аёл гўзаллигини кўз-кўз қилинишининг олдини олишдир. Бу соҳада Ислоҳ конунлари ҳар қандай ҳолатда ҳам аёл эркини асло чекламайди, аксинча уни хорлик ва разиллик боткоғига ботиб қолишдан муҳофаза қилади. Шу билан бирга Ислоҳ аёлни бегона номаҳрамларнинг назаридан саклайди.

Эй менинг муслима опа-сингилларим, ушбу рисолада биз хижобнинг фазилатлари ҳақида сўз юритмоқчимиз, токи хижоб барча учун кадр-кимматли ва мўътабар бўлиб ҳисоблансин. Шунингдек, бу китобда хижоб тутувчиларнинг мунаваар тақдирлари ҳақида хушхабар берамиз. Биз ўзни кўз-кўз қилишнинг ёмон оқибатлари ҳақида сўз юритмоқчимизки, бу нарсдан инсонларни қайтариш ва шу қаби ҳаёсизликларнинг бу дунёда ва у дунёдаги оғир оқибатларидан огоҳ қилишни ўз олдимизга мақсад қилиб қўйдик.

Мутлақ сакловчи зот Аллоҳ таъолога беадад ҳамду санолар бўлсин ва Аллоҳ Ўзи биз учун ҳар ишда кифоядир.

ХИЖОБНИНГ ФАЗИЛАТЛАРИ

Хижоб Аллоҳ таъолога ва Унинг пайгамбарига бўлган итоатни ифодалайди. Аллоҳ таъоло Ўзига шунингдек, пайгамбарига итоат қилишни барчамизга амр қилди: «Аллоҳ ва Унинг пайгамбари бир ишни ҳукм қилган – буюрган вақтида бирон мўъмин ва мўъмина учун (Аллоҳнинг ҳукмини қўйиб) ўз ишларидан ихтиёр қилиш жоиз эмасдир. Қим Аллоҳ ва Унинг пайгамбарига осий бўлса, бас, у очик йўлдан озиш билан озибди.» (*Ахзоб сураси, 36-оят*).

Аллоҳ таъоло марҳамат қилиб айтадики: «**Йўқ, Парвардигорингизга қасамки, то улар ўзларида чиққан қелишмовчиликларда сизни ҳакам қилмагунларича ва кейин сиз чиқарган ҳукмдан дилларида ҳеч қандай танглик топмай, тўла таслим бўлмагунларича – бўйинсунмагунларича зинҳор мўъмин бўла олмайдилар**» (*Нисо сураси, 65-оят*).

Аллоҳ таъоло аёлларга хижоб тутишни буюрди. Қодир ва Олий зот бўлган Аллоҳ таъоло айтадики: «**Мўъмина аёлларга ҳам айтинг, кўзларини (номаҳрам эркакларга тикишдан) тўссинлар ва авратларини (ҳаромдан) сакласинлар! Ҳамда кўриниб тургандан бошқа зеб-зийнатларини (яъни устиларидаги либосларидан бошқа зеб-зийнатларини номаҳрамларга) кўрсатмасинлар ва кўкрақларини рўмоллари билан тўссинлар!...**». (*Нур сураси, 31-оят*). Ўз уйларида барқарор бўлинглар (яъни бесабаб ўз уйларида ташқарига чиқманглар, магар бирон бир ҳожат учун чиққанларингизда эса) илгариги динсизлик (даври)даги ясан-тусан қаби ясан тусан қилманглар! (*Ахзоб сураси, 33-оят*).

Шунингдек, Аллоҳ таъоло айтади: «... Қачон сизлар (пайгамбар аёлларидан) бирон нарса сўрасангизлар парда ортидан туриб сўранглар. Мана шу сизларнинг дилларингизни ҳам уларнинг дилларини ҳам тоза тутувчирокдир» (*Ахзоб сураси, 53-оят*).

Шунингдек, Олий зот: «Эй пайгамбар, жуфтларингизга, қизларингизга ва мўъминларнинг аёлларига айтинг, устларига ёпинчикларини ўрасинлар!» (*Ахзоб сураси, 59-оят*) – дея марҳамат қилади.

Расулulloҳ Соллаллоху алайхи васаллам айтганлар: “*Аёл авратдир*». Бу эса аёлнинг мастура – ўранган бўлиши кераклигини англатади.

ХИЖОБ - БУ ИФФАТ

Аллох таъоло аёлнинг хижоб тутишини иффат рамзи деб белгилади. Аллох айтади: «Эй пайгамбар, жуфтларингизга, кизларингизга ва мўминларнинг аёлларига айтинг, устларига ёпинчикларини ўрасинлар! Мана шу уларнинг (чўри эмас, балки озод аёллар эканликлари) танилиб, озорланмасликлари учун энг якин(воситадир)» (*Ахзоб сураси, 59-оят*).

Аллох таъоло фитнага сабаб ва бировларни ўзига жалб қилиш ёшидан ўтган кекса аёллар хижоб ёпинмаган холда, юз ва кафтларининг очик бўлиши жоизлигини билдириб айтади: «Хотинлардан кексайиб қолган, эрга тегишни ўйламайдиганлари бирон бир зеб-зийнатлари билан ясанмаган холларида кийимларини (яъни рўмол-ёпинчикларини) олиб кўйишларида уларда гуноҳ йўқдир.» (*Нур сураси, 60-оят*).

Лекин оятнинг давомида Аллох кекса аёллар учун афзалроқ ва маъқулроқ бўлган нарсани ойдинлаштириб баён қиладики: «Ўзларини пок (яъни рўмол, ёпинчикларда) тутишлари ўзлари учун яхшироқдир» (*Нур сураси, 60-оят*), яъни у аёллар учун устки ёпинчиклари(хижоб–тарж.)да юришлари афзалроқдир. «Аллох эшитгувчи ва билгувчидир.» (*Нур сураси, 60-оят*)

Ушбу тарика Аллох хижобни иффатнинг аломати эканлигини маълум қиладики, хатто бу либос кекса аёллар учун ҳам лозим топилди. Энди фитнанинг уяси бўлган ёш кизлар хақида нима дейиш мумкин?

ХИЖОБ–БУ ПОКЛИК

Аллох таъоло айтади: «... Качон сизлар(пайгамбар аёлларидан) бирон нарса сўрасангизлар парда ортидан туриб сўранглар. Мана шу сизларнинг дилларингизни ҳам уларнинг дилларини ҳам тоза тутгувчироқдир» (*Ахзоб сураси, 53-оят*).

Аллох хижобни мўъмин ва мўъминалар калбидаги поклик каби тасвирлади. Зеро, кўз бирон бир нарсани кўрмаса, калбада ҳам ҳеч қандай номаъқуллик кечмайди. Модомики кўз бирор нарсага тушар экан, калб ҳам бирор нарсани хохлаши ёки аксинча хохламаслиги ҳам мумкин. Бундан келиб чиқадики, калб ҳам кераксиз, номаъқул нарсаларга гувоҳ бўлмаслиги лозимдирки, зеро бу нарса кишини йўлдан оздиради. Хижоб хатто калбида марази бор кишиларнинг ҳам шахватини ман қилади. «Бас, сизлар (парда ортидан бирор номахрам эркакка жавоб қилган пайтларингизда) майин-назокатли сўз қилмангларки, у холда қўнглида мараз-нифок бўлган кимсалар тамаъ қилиб қолур. Яхши–тўғри сўзни сўзланглар» (*Ахзоб сураси, 32-оят*).

ХИЖОБ БУ ХИМОЯ, ТАКВО ВА ИЙМОНДИР

Расулulloх Соллalloху алайхи васаллам айтганлар: «Аллох таъоло хаёли, кўздан яшириндир ва кўздан яширин(бўлишини)ёқтиради. Шунингдек, Расулulloх Соллalloху алайхи васаллам: «Аллох буюк ва қодир зотдир. У зот либосини ўз уйдан бошқа ерда ечган аёлни ўз химоясидан махрум қилади» – дея мархамат қилдилар.

Аллох таъоло айтади: «Эй Одам болалари, Биз сизларга авратларингизни беркитадиган либосни ҳам, ясан – тусан(либосини) ҳам туширдик. (Хаммасидан) яхшироқ либос такво либосидир» (*Аъроф сураси, 26- оят*).

Аллох таъоло хижоб хақида сўз юритар экан, хусусан, мўъмина аёлларга қарата хитоб қилади: «Мўмина аёлларга айтинг» (*Нур сураси, 31-оят*),» «...ва мўъминларнинг аёлларига...» (*Ахзоб сураси, 59-оят*).

Бани Тамим авлодидан бўлган аёллар энсиз тор кийимларини кийган холларида Оиша (Аллох у кишидан рози бўлсин) онамизнинг хузурига келганларида у киши у аёлларга айтдиларки: «Агар сизлар иймонли аёллар бўлсангиз, бу либослар мўъмина аёлларнинг либоси эмас. Агар сизлар иймонсиз бўлсангиз, у холда бу либосларингиз билан хузурланиб юраверинглар».

ХИЖОБ БУ ХАЁ ВА АЁЛ НОМУСИНИНГ КАЛКОНИДИР

Расулulloх Соллalloху алайхи васаллам шундай деганлар: «Хар бир дин ўзига хос хусусиятга эга. Исломининг ўзига хос хусусияти хаёдир».

Шунингдек, у киши айтганларки: «Хаё иймондандир, иймон эса жаннатда...». Яна Расулulloх Соллalloху алайхи васаллам айтганларки: «Хаё ва иймон ўзаро чамбарчас

богликдир. Агар ушбу икки сифатдан бири йўк килинса, иккинчиси ҳам ўз-ўзидан йўк бўлиб кетади».

Оиша (Аллох у кишидан рози бўлсин) хикоя киладилар: «Расулуллох ва отам дафн килинган уйга – дахмага кирганимда бу ерда ўз отам ва эрим бор, деган ўй билан устимдаги ёпинчикни олиб кўяр эдим. Кейинрок бу дахмага Умар дафн килинган, ундан хаё килиб ёпинчикка ўранган холда кирадиган бўлдим». Бундан маълум бўладики, хижоб аёл табиатига хос бўлган хаё билан уйгунлашади.

Шунингдек, соғлом фикрли, эс-хуши жойида ва ўз аёли ёки кизини турли хил нопок назарлардан муҳофаза киладиган эркакнинг аёл номусини химоя қилиш деган табиий туйғуси билан хижоб тўла мос келади.

Жоҳилият ва ислом давридаги кўпгина қонли тўқнашувларнинг асосий сабаби – аёл номуси ва эркини саклаш эди.

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ ҚИЛИШНИНГ ИЛЛАТЛАРИ

Ўзни кўз-кўз қилиб намоёниш этиш Аллох ва Росулига осийлик бўлиб ҳисобланади.

Дарҳақиқат, қайси бир кимса Аллох ҳамда Пайгамбарга бўйсунмас экан, фақат ўзигагина зарар келтиради ва бу билан у киши Аллохга ҳеч қандай зиён етказолмайди. Расулуллох Соллаллоху алайҳи васаллам айтганлар: *«Умматимнинг барчаси жаннатга дохил бўлади, магарам жаннатдан бош тортганларгина унга кирмаслар».* Расулуллох Соллаллоху алайҳи васалламдан сўрадилар: *Эй Расулуллох, жаннатдан бош тортувчилар ҳам борми? У киши жавоб бердилар: «Кимки менга итоат этса, жаннатга киради. Модомики менга итоат этмас экан, жаннатга киришдан ҳам бош тортибди».*

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ ҚИЛИШ ҚИШНИ ЛАЪНАТГА ДУЧОР ҚИЛАДИ ВА АЛЛОХНИНГ РАҲМАТИДАН МАХРУМ ҚИЛАДИ

Умайя бинт Рукайка розияллоху анҳо Расулуллох Соллаллоху алайҳи васалламнинг хузурига исломга содиқлиги ҳақида қасамёд қилиш учун келганида Росулуллох унга дедилар: *«Мен сендан қуйидаги шартларга биноан қасамёдингни қабул қиламан: Аллохга ҳеч нарса ва ҳеч қимми шерик қилмайсан, ўғрилиқ, зино, гийбат ва тухмат қилмайсан, фарзандларингни ўлдирмайсан, марҳумлар устида дод солиб йиғламайсан, жоҳилият даврингдаги қаби ўзингни кўз-кўз қилмайсан».*

Бу ерда Расулуллох ўзни кўз-кўз қилишни энг дахшатли, ҳалок қилувчи гуноҳлар қаторида санаб ўтдилар.

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ ҚИЛИШ ҚИЁМАТ ҚУНИДА ЗУЛМАТ-КОРОНГУЛИКДИР

Расулуллохдан ривоят қиладиларки, *«Ўз гўзаллигини бировлар олдида намоёниш қилувчи аёл қиёмат қунида дахшатли, нурсиз зулмат қўринишида бўлади».* Бунинг маъноси шундан иборатки, беҳаё ва ўз либосини мағрурларча намоёниш қилаётган аёл қиёмат қунида гўё дахшатли қоронгуликдан яралган қаби қоп-қора қўринишда намоён бўлади. Гарчи бу ҳадис ўз ишончилиги жиҳатидан заиф бўлса ҳам, унинг мазмуни ҳақдир. Гап шундаки, гуноҳ иш қилиш мобайнидаги лаззат азоб билан, роҳат укубат билан, тўқлик очлик билан фаровонлик йўқчилик билан ёруғлик зулмат билан жазоланади. Бунинг акси ҳам бўлиши мумкинки, рўзадор кишининг оғзидан келаётган хид ёки Аллох йўлида қурбон бўлган шаҳиднинг қони қиёмат қунида мушк-анбарнинг хидидан кўра ёқимлироқ, хушбўйроқ деб эътироф қилинади.

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ ҚИЛИШ – МУНОФИКЛИК

Расулуллох Соллаллоху алайҳи васаллам шундай деб марҳамат қилганлар: *«Аёлларингизнинг энг яхшииси, Аллохдан такво қилувчи меҳрибон, хушмуомала, серфарзанд ҳамда юмшоқтабиат ва ҳамдард бўлувчи аёллардир. Аёлларингизнинг энг ёмони ўзини кўз-кўз қилувчи ва мутақаббир аёллардирки, улар мунофиқдирлар. Бу қаби аёллардан жаннатга фақат «ок қарга» ўхшаганларигина қира оладилар».* Ушбу ҳадисда Расулуллох Соллаллоху алайҳи васаллам бу қаби аёлларнинг жаннатга камдан-кам киришларини таъкидлаб улар учун «ок қарга» иборасини қўчма маънода ишлатганлар. Аслида ҳам ок қарга табиатда жуда кам учрайдиган қушдир.

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ БЕХАЁЛИК ВА ШАРМАНДАЛИКДИР

Расулulloх дедилар: *«Ўз эрининг уйдан бошка ерда либосини ечган аёл Аллох ва ўзи ўртасидаги пардани йиртибди. Албатта, Аллох хар ишга Кодир ва Буюк зотдир».*

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ БУЗУКЛИКДИР

Аввалда таъкидлаганимиздек, аёл авратдир. Авратни очмок жирканч ва разил ишдир: «Улар қачон бузук иш қилсалар: «Ота-боболаримизни шундай холда топганмиз. Буни бизга Аллох буюрган», дейдилар. Айтинг (Эй Мухаммад) Аллох ҳеч қачон бундай бузук ишларга буюрмайди» (*Аъроф сураси, 28-оят*).

Шайтондан бошка ҳеч қим бу каби бузукликлар қилишга чорламайди: «Шайтон сизларни камбағал бўлиб қолишингиздан кўрқитади ва фахш ишларга буюради» (Бақара сураси, 268-оят).

Ўзини кўз-кўз қилувчи аёл жамиятда бузукликларни таркатувчи хавфли ва зарарли бактерия қабидир. Аллох таъоло айтади: «Мўъминлар орасида бузукликлар таркатишни яхши кўрган қимсалар бу дунёда ҳам, у дунёда ҳам аламли азобга гирифтордирлар. Аллох билувчи, сизлар эса билмасизлар».

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ ШАЙТОН ЙЎЛИДИР

Одам алайҳис салом билан Ҳавво ҳамда Аллохнинг душмани Иблис орасида бўлган воқеалар шуни маълум қиладики, Иблис ҳамма ерда ахлоқсизликни ёйиш ва одамларнинг авратларини очишга ҳаракат қилади. Иблиснинг асосий максуди инсонларни ҳаёсиз қилиш ва ўзларини кўз-кўз қилишга ўргатишдир. Аллох таъоло айтади: «Эй Одам болалари, Шайтон оталарингизнинг авратларини ўзларига кўрсатиш (яъни уятли ахволга солиш) учун либосларини ечиб жаннатдан чиқаргани каби сизларни ҳам алдаб қўямасин» (*Аъроф сураси, 27-оят*).

Ушбу тарика Иблис ўз-ўзини кўз-кўз қилиш ва ёпинчикларни ечишга бўлган даъватнинг асосчиси бўлди. Шунингдек, ҳозирда «аёл озодлиги» деб номланаётган сохта шиорларнинг ҳам раҳнамоси Иблиснинг ўзидир. У ўзига итоат қилувчи ва Аллохга осийлик қилувчиларнинг имоми-раҳнамосидир. Булар (яъни Аллохга осийлик қилиб Шайтонга итоат этувчилар) биринчи навбатда ўзини кўз-кўз қилувчи, мусулмон ёшларни йўлдан оздирувчи беҳаё аёллардир. Расулulloх Соллаллоху алайҳи васаллам айтадилар: *«Мен ўзимдан кейин эркакларга аёллардан кўра хавфлироқ фитнани қолдирмадим».*

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ ЯХУДИЙЛАР УСУЛИ

Яхудийлар халқларни аёл фитнаси ёрдамида бузиш бўйича ниҳоят даражада муваффақият қозондилар. Аёлнинг ташқи гўзаллигидан фойдаланиш ер юзидаги яхудий ташкилотларининг энг синалган ва энг ишончли қуроли ҳисобланади. Бу соҳада улар анчагина бой тажрибага эгадирлар. Расулulloх Соллаллоху алайҳи васаллам айтганлар: *«Дунё ишларида эҳтиёткор бўлинглар шунингдек, аёллар масаласида ҳам эҳтиёт бўлинглар. чунки Бани Исроилдаги биринчи низо аёллар туфайли содир бўлди».*

Расулulloх Соллаллоху алайҳи васалламнинг қофирларга ўхшашдан ва аёллар масаласида уларга эргашишдан қайтарганига қарамай, кўпчилик мусулмонлар бу қайтарикка амал қилмаяптилар. Шундай қилиб Расулulloхнинг башоратлари рўёбга чиқди. У киши айтганлар: *«Сизлар аввалги халқларнинг изидан эргашасизлар. Ҳатто улар доб¹нинг унига қирсалар ҳам ортидан эргашиб қирасизлар».* Расулulloхдан сўрадилар: Булар(аввалги халқлар–тарж.) яхудий ва насороларми? Расулulloх жавоб бердилар: *«Яна қим бўлмаса?!».*

Аллох ва Расулига бўйсунмай, яхуд ва насороларга кўр-кўрона эргашаётган аёллар Аллохнинг буйругини «эшитдик ва итоат этмадик» дея қарши олиб Аллохнинг газабига дучор бўлган яхудийларга нақадар ўхшамасалар. Шунингдек, бу каби аёллар Аллохнинг амрини эшитгач, «эшитдик ва итоат этдик» дея жавоб бераётган ҳақ муслима аёллардан нақадар узок бўлмасалар. Аллох таъоло айтади: «Қим ҳақ йўлни билганидан кейин

¹ - Доб қалтақесақсимон судралувчи бўлиб, ўз инини ер остидан қовлайди. Унинг гўшти қалтақесақнинг акси ўларок истеъмол қилинади, хусусан ўтга тоблангани. Расулulloхга ҳам уни тақдим қилинганида «Сизлар еяверинглар мен уни еб ўрганмаганман» деб жавоб берганлар. Добни баъзи уламолар ботмунчоқ деб ҳам атаганлар валлоху аълам.

пайгамбарга хилоф иш килса ва мўъминларнинг йўлларидан бошка йўлга эргашиб кетса, Биз уни кетганича кўйиб берамиз. Сўнгра жаханнамга дохил киламиз. Накадар ёмон жойдир у.» (Нисо сураси, 115-оят).

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ ЖОХИЛИЯТДИР

Аллох таъоло айтади: «Ўз уйларида баркарор бўлинглар (яъни бесабаб ўз уйларида ташкарига чикманглар, магар бирон бир хожат учун чикманларинида эса) илгариги динсизлик(даври)даги ясан-тусан каби ясан тусан килманглар! (Ахзоб сураси, 33-оят).

Расулulloх жоҳилият (исломдан аввалги) давридаги каби кийкирикларни ифлос ва жирканч амаллардан деб номлади ва бу даврдан юз ўгиришимизни буюрдилар. Куръонда Пайгамбар алайхис салом хақида шундай дейилган: «У пайгамбар уларни яхшиликка буюради, ёмонликдан кайтаради ва пок нарсаларни улар учун халол килиб, нопок нарсаларни уларга харом килади ҳамда улардан юкларини ва устларидаги кишанларини олиб ташлайди.» (Аъроф сураси, 157-оят).

Худди шу каби ўзни кўз-кўз килиш жирканч ва разил ишдирки, бу нарса аввалги жоҳилият даврининг удуми эди. Расулulloх бизни бу нарсадан кайтариб дедилар: «Мен жоҳилият давридаги барча нарсани бекор килдим». Бу хадис ўзини кўз-кўз килиш, жоҳилият пайтидаги каби ёрдам сўраб кийкириш, гийбат, гумонсираш, такаббурлик ва судхўрлик каби амалларни ўз ичига олади.

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ БУ ХАЙВОНЛИК, КОЛОКЛИК ВА МАЪНАВИЙ БУЗУКЛИҚДИР

Ёпинчисиз ва ялангоч юришга интилиш факат хайвонларгагина хос бўлган тугма хусусиятдир. Инсонларда эса бундай хусусият факат тубан кишилардагина бўлиши мумкин. Бу каби инсонларнинг хаё ва хижоб кийиш хусусидаги онг савиялари хаё ва ўранишликка нисбатан табиий равишда мухаббат хисси билан Аллох шарафлаган инсон онгининг савиясидан анча тубандир. Ўз зийнатларини кўз-кўз килишни, ахлоксизликни ҳамда хаёсизликни гўзаллик деб хисоблаш бу – инсоннинг табиий хусусиятиларининг бузилишидан ўзга нарса эмас. Холбуки, бу нарса жоҳиллик ва маънавий бузуклик белгисидир. Инсоннинг маънавий юксалиши унинг ўз авратини либос ёрдамида ёпиши билан чамбарчас боглик. Инсониятнинг либос билан ўраниши хамиша тараккиёт махсули бўлиб келган. Шунингдек, аёлнинг хижоб билан ўраниш инстинкти кишининг иймонидан кувват олувчи инстинкт – ўз номусини химоя килиш инстинкти билан тўла мувофик келади.

Авратни либос билан ўрашдан кочиш масаласига келсак, бу хол ўз гўзаллигини кўз-кўз килиш ва икки жинсни ўзаро шахвоний ишларга ундовчи, хирсдан кувват олувчи инстинктдир. Бундай ишга интилган ва бунга рози бўлган хар кандай кимса калбидаги ўз номусини саклаш хиссини йўкотади. Шунингдек ўша киши бунинг эвазига бузук аёлларнинг кўз-кўз килаётган гўзаллиги ва номахрам аёл билан зино килиш оркали жирканч махлукка айланади. Бундан келиб чиқадики, суюкоёклик ва ўзни кўз-кўз килиш инсоний хусусиятларнинг йўк бўлиши, беҳаёлик, кизганиш хиссининг йўколгани ва хиссиётнинг заифлашуви, хис-туйгуларнинг нобуд бўлганидан нишонадир.

ЎЗНИ КЎЗ-КЎЗ КИЛИШ ТЕЗ АВЖ ОЛАДИГАН ЁМОНЛИККА КЕНГ ЙЎЛ ОЧИБ БЕРАДИ

Шариат ва тарихни диккат билан ўрганган киши шунга амин бўладики, гўзалликни кўз-кўз килиш бу бузукликдир. Бу нарса динга ҳам, дунёга ҳам баробар зарар келтиради. Агар икки жинс андишасизларча фахш ишга машгул бўлса, иш яна ҳам ёмон тус олади. Бунинг ёмон оқибатлари куйидагилар:

Суюкоёқлар турли-туман беҳаё либослар, зийнатлар билан эркаларнинг эътиборини тортиш учун ясан-тусан киладилар. Бу эса маънавийнинг тубанлашуви ва пулларни харомга сарфлашга олиб келади. Бунинг оқибатида аёл жирканч ва арзимас савдо молига ўхшаб қоладики, уни хар кимга таклиф этиш ва хар ким кўздан кечириб чиқиши бўлган матохга акланади.

Эркактларнинг маънавий бузилиши. Бу хол ёшларни биринчи навбатда ўспиринларни фохишабозлик ва турли харом ишларни килишга ундайди.

Оилавий алоқаларнинг узилиши, оилада ўзаро ишончнинг йўқолиши ва ажралишлар сонининг кўпайиши.

Аёлни реклама ашёси сифатида сотиш ёки унинг савдо тизимларида харидорларни чакириш воситаси бўлиб қолиши.

Аёлни обрўсизлантириш, ёмон ният ва айёрона мақсадларда уни барчага намоёиш қилиш. Бунинг оқибатида аёл юзсиз ва ёвуз кишиларнинг тажовузига дучор бўлади.

Турли хил касалликларнинг тарқалиши. Бу ҳақда Расулulloх Соллаллоху алайҳи васаллам айтганлар: *«Кайси бир қавмда фахш пайдо бўлса ва улар ўша иш билан очикдан очик шугулланишлари билан дархол улар орасида уларнинг ота-бобларида бўлмаган ўлат касаллиги ва бошқа касалликлар тарқалади».*

Нигоҳ билан зино қилиш кенг тарқалади. Расулulloх айтганлар: *«Кўз нигоҳ зиносини амалга оширади».* Бу ҳолатларда Аллох таъолонинг раҳматига эришиш мақсадида шариятнинг бегона аёллардан нигоҳни олиб қочиш ҳақидаги буйругини амалга ошириш қийинлашади.

Башарият учун Аллохнинг оммавий қиргин балосини юбориш хавфи. Бунинг оқибати атом қуроллари ёки зилзилаларнинг асоратидан ҳам хавфлироқдир. Зеро Аллох таъоло шундай деган: *«Биз қачон бир шаҳарни ҳалок қилишни хоҳласак, унинг боёнларини (Ўзимиз юборган пайгамбарга итоат этишга) буюриб, улар итоатсизлик қилишгач, у шаҳар (аҳолиси) устига Сўз(азоб тушиши) вожиб–муқаррар бўлур»(Ал-исро сураси, 16-оят).*

Расулulloх Соллаллоху алайҳи васаллам айтганлар: *«Агар инсонлар ёвузликни кўриб, уни ман қилмасалар, улар Аллохнинг азоби тушишига яқинлашибдилар».*

ШАРИАТ ТАЛАБ ҚИЛГАН ХИЖОБНИНГ ЗАРУРИЙ ШАРТЛАРИ

1. Хиҷоб аёлнинг бутун танасини ёпиб туриши керак, шу қаторда хар эҳтимолга кўра юзини ва қолтини ҳам.

2. Хиҷобнинг ўзи безак, зеб-зийнат бўлмаслиги керак. Аллох таъоло бу ҳақда шундай деган: *«Кўриниб тургандан бошқа зеб-зийнатларини (яъни устларидаги либосдан бошқа зеб-зийнатларини номаҳрамларга) кўрсатмасинлар ва кўкракларини рўмол билан тўссинлар» (Нур сураси, 31-оят).* *«...илгариги динсизлик (даври) даги ясан-тусан қаби ясан-тусан қилманглар!» (Ахзоб сураси, 33-оят).* Аллох хиҷобни аёлнинг гўзаллиги, зийнатларини берқитиб туриши учун мажбурий қилди. Шунинг учун ҳам хиҷобнинг ўзи зийнат, ясан-тусан бўлиши ақлсизлик ҳисобланади.

3. Хиҷоб қадди-қоматни намоён қиладиган даражада юпка матодан бўлмаслиги керак ва кўзга ташланмайдиган тусда бўлиши лозим. Фақат шу ҳолдагина аёлнинг ҳақиқий ўранишига (хиҷобланишига) эришиш мумкин. Юпка хиҷоб аёлни номигагина ўрайди. Аслида эса у яланғоч ҳолдадир. Расулulloх Соллаллоху алайҳи васаллам айтганлар: *«Умматининг охирида ясан-тусан қилиб қийинган – яланғоч(ярим яланғоч) бошлари туянинг ўрқачига ўхшаш қийшайган аёллар бўладилар. Уларни лаънатланглар, чунки улар малъун(яъни лаънатланган)дирлар».* Бошқа бир ҳадисда бунга қўшимча равишда шундай дейилган: *«Улар харғиз жаннатга қирмайдилар, хатто хидини ҳам хидламайдилар. Қолбуқи, унинг хиди бир қанча масофадан туриб сезилади».* Юқорида қелтирилган фикрлардан маълум бўладики, нафис, харир, қоматларини кўрсатиб туривчи қийим қийиш қаттиқ, ҳалокатли гуноҳдир.

4. Хиҷоб кенг бўлиши, тор бўлмаслиги лозим. Чунки ундан мақсад афроғдагиларни ўзига жалб қилишдан сакланишдир. Тор хиҷоб аёлнинг бутун қоматини намоён қилади. Бундай аёлга назари тушган эркақ аёлнинг бутун қадди-қоматини кўз олдига қелтириб тасаввур қилиши мумкин. Бундай ҳолатда эса маълум бир разиллик, фитна содир бўлади. Усома ибн Зайд айтади: *«Расулulloх Соллаллоху алайҳи васаллам менга Дихятул-Қалбий совға қилган ёпинчигини бердилар. Мен эса уни ўз аёлимга қийдириб қўйдим. Кейинроқ Расулulloх мени кўриб : «Нега ёпинчигингни қиймаятсан?»- деб сўрадилар. Мен: “Уни аёлимга қийдириб*

кўйдим», - деб жавоб бердим. Шунда у киши айтдилар: *«Аёлингга бориб айтки, ёпинчикнинг ичидан кўйлак кийиб олсин, токи унинг комати ва жисми билинмасин».*

5. Хижоб атир ёки бошка хушбўй нарсалар билан хушбўйланган бўлмаслиги лозим. Расулуллох Соллаллоху алайхи васаллам айтганлар: *«Хушбўй нарсаларни сепиб шу холда эркаклар ундан келаётган хушбўй хидни сезишлари учун уйдан чиккан хар кандай аёл зинокордир».*

6. Хижоб эркакларнинг кийимига ўхшамаслиги керак. Расулуллох Соллаллоху алайхи васаллам айтганлар: *«Ўзларини эркакка ўхшатган аёллар бизлардан эмас ҳамда ўзларини аёлларга ўхшатган эркаклар ҳам бизлардан эмасдир».* Абу Хурайра розияллоху анху шундай деган: *«Расулуллох аёллар кийимини кийган эркакларни ва эркаклар кийимини кийиб юрувчи аёлларни лаънатладилар».* Расулуллох Соллаллоху алайхи васаллам мархамат килиб айтганларки: *«Инсонларнинг уч тоифаси борки, улар жаннатга кирмайдилар ва киёмат кунда Аллох уларга киё ҳам бокмайди: Ота-онасини хурмат қилмаганлар, ўзини эркакка ўхшатган аёл, ўз аёлининг иффатини саклашга бепарво бўлган эркак».*

7. Хижоб иймонсиз, кофир аёлларнинг кийимларига ўхшамаслиги шарт. Расулуллох Соллаллоху алайхи васаллам айтганлар: *«Кимки кайси бир кавмга ўзини ўхшатса, бас у ўшалардандир».* Абдуллох ибни Амр шундай деганлар: *«Бир куни Расулуллох Соллаллоху алайхи васаллам мени махсар бўёги билан заъфарон рангга бўялган кийимда кўриб: «Бу иймонсиз кишиларнинг кийими, буни асло бошка киймагин,- дедилар».*

8. Хижоб кўзга ташланувчан, атрофдагилар назарини ўзига тортадиган бўлмаслиги лозим. Расулуллох бу ҳақда шундай деганлар: *«Бу дунёда одамлар кўзига ташланувчи кийим кийиб юрувчи кимсага Аллох киёмат кунда хорлик либосини кийдириб қўяди».* Кўзга ташланувчан ва ажралиб турувчи кийим, бу нарсани киювчилар учун одамларнинг диккатини ўзига жалб қилиш воситаси бўлиб хизмат қилади. Бу либос одамларнинг олдида гердайиб юрувчи мактанчок, кишининг кимматбаҳо, дабдабали кийими бўлиши ёки ўзининг зохидлигини намоёиш қилишга уринаётган риёкор кишининг жулдур кийими ҳам бўлиши мумкин.

ФИТНА КЎЗГОВЧИ ТАННОЗЛИК ЛИБОСИДАН САКЛАН

Эй менинг муслима синглим! Агар сен шариат юкорида келтирган шартларини билиб олган бўлсанг, шу нарсани тушуниб олишинг шартки, хижоб кийиб юрибман деган кизларнинг кўпчилиги аслида хижоб тутувчилар каторига кирмайди. Чунки уларда хақикий хижобнинг асаридан ҳеч нарса қолмаган. Бу ерда ўз номи билан аталиши лозим бўлган нарса бошқачарок ном билан аталмоқда. Зеро, улар ўз гўзаллигини намоёиш қилишни хижоб тутиш деб, шунингдек, Аллохга осийликни Аллохга итоат деб номламоқдалар.

Ислом тараккиётининг душманлари Исломни бошланишидаёқ бўғиб йўқ қилиш мақсадида ўзларининг «қарши кураш машина»ларини ишга солиб Исломни емиришга бор кучларини сарфладилар. Лекин Аллох таъоло уларнинг барча кирдикорларини барбод қилди ва қалбларида иймони собит бўлган мўъмин ҳамда мўъминалар Аллохга итоат этишда содик қолдилар.

Очик курашда муваффақият қозона олмаган Ислом душманлари Ислом тараккиётини хидоят йўлидан огдириб юбориш мақсадида энг маккор ва энг разил усуллар билан зарба беришга қасд қилдилар. Улар ўзлари ихтиро қилган янги нусхадаги хижобларни бу нарсани ўзаро мусулмонлар билан муроса, сулҳ деб номлаб фаол равишда тарката бошладилар. Шунингдек, улар бу нарса Аллохга итоат этишга ҳам, шу билан бирга жамиятни ҳам кониктиради, қолаверса, аёл «гўзаллигини» ҳам муҳофаза қилади деб жар солдилар.

Шаръий хижобнинг кўп ерда кенг тарқалганлиги боис иктисодий кийинчиликларни бошидан кечираётган мода уйлари хижобнинг хақикий маъносини бузиб кўрсатувчи ва аёл гўзаллигини кўз-кўз қилувчи янги сунъий хижоб намуналарини бозорларга тарқатдилар. Натижада ўша сунъий хижоблар «замонавий хижоб» деган жарангдор номга эга бўлди, холбуки, бу каби нарсалар аввалда эҳтиёткорлик ва танқид билан қарши олинган эди. Ижтимоий кийинчиликларини даф қилиш учун «муроса»га интилаётган суюкоёқларнинг маълум қисмини шаръий хижобнинг моддий зарбаси қийин ахволга солиб қўйди. Вақт

ўтиши билан «замонавий хижоб» дея ном олган «фитна кўзувчи таннозлик либослари» хар ерда таркала бошлади. Ушбу ёмон отлик «хижоб»ни кийиб юрган кимсалар ўзларини намунали киз ёки аёл деб хисоблай бошладилар.

Замонавий хижобга ўралиб олган эй синглим! Ўз Роббинг Аллох ва пайгамбари рози бўладиган шаръий хижобга бу кийинишим мувофик келади деб кўр-кўрона инонишдан саклансангчи! Сенинг ушбу хатти-харакатингни мактаб, сенга ёмон маслахатлар бераётганларга алданиб қолишдан эҳтиёт бўл. Буларнинг барчасига алданиб қолмагин ва ўзингга ўзинг таскин бериб, «менинг ахволим мана бу очик-сочик юрганлардан кўра яхшироқдир, ахир ахлоқона иш ҳам яхши иш каби турли даражага эга-ку», – деб айтмагин. Сен хижоб тутиш шартлари ва шариатнинг буйруқларини маҳкам тутган такволи опасингилларингдан ибрат олишинг лозимдир.

Расулulloхдан ривоят қилинадики, у киши шундай деганлар: *«Дунё ишларида ўзингиздан наст бўлган кимсаларга боқинг ва динда ўзингиздан юқори бўлган кимсаларга боқинг. Мана шу Аллохнинг сизларга берган неъматига нисбатан ношуқур бўлмаслигингизга олиб боровчи бу энг муносиб ишдир».*

Умар ибн ал-Хаттоб Аллохнинг куйидаги оятларини ўқидилар: «Албатта “Парвардигоримиз Аллохдир», деб, сўнгра (ёлғиз Аллохга тоат-ибодат қилишда) тўғри-устивор бўлган зотларнинг олдиларига (ўлим пайтида) фаришталар тушиб (дерлар): «Кўркманглар ва гамгин бўлманглар. Сизларга ваъда қилинган жаннат хушхабари билан шодланинглар! (*Фуссилат сураси, 30-оят*), сўнг у киши айтдилар: «Маккор тулқилар каби айёрлик қилмай Аллохга бўлган итоатларида собит турган кимсаларга Аллохнинг Ўзи мадаккор бўлсин».

Аллохга итоат этишда мустаҳкам ва оғишмайдиган бўлинглар ва ҳақ йўлдан ҳар қандай залолатдан холи бўлган ҳолатда юриб боринглар. Ҳар қандай осийликни ташлаб чин дилдан тавба қилишга шошилинглар. “Барчангиз Аллохга тавба қилинглар, эй мўъминлар! Шоядки, (шунда) нажот топсангизлар» (*Нур сураси, 31-оят*).

Биз (ушбу буйруқни) эшитамиз ва унга итоат қиламиз.

Қалби Исломга нисбатан мухаббат ва ҳурматга тўла бўлган чин мусулмон Кодир ва Буюк бўлган Роббисининг буйругини эшитиши биланок, дарҳол уни ҳаётига татбиқ этади. Бунда ҳақиқий мусулмонлар ўзларининг воқеъдаги ҳолатини тасаввур қила олмайдиган ва ўз тақдирига беэътибор, ўзини йўқотиб қўйган кишилар тўдасига парво қилмаган ҳолларида Расулulloхнинг суннатларига итоат этадилар.

Аллох Буюк ва ҳар ишга Кодир зотдир. У Зот Ўзига ва пайгамбарига итоат этишдан бўйин товлаган кишиларнинг иймонини тан олмайди. Аллох таъоло айтган: «Улар (яъни мунофиқлар): «Аллохга ва пайгамбарга иймон келтирдик ва бўйсундик», дейдилар-у, шундан кейин улардан бўлган бир гуруҳ юз ўгириб кетур. Улар мўъмин эмасдилар. Қачон улар Аллох ва Унинг пайгамбарига ўрталарида ҳукм чиқариш учун чорлансалар, баногоҳ улардан бир гуруҳи (пайгамбар ҳузурига қелишдан) юз ўгирувчидир. Агар ҳақиқат улар (тарафда) бўлса, (пайгамбар олдиларига) бўйин эгиб келурлар. Уларнинг дилида мараз борми ёки Муҳаммаднинг ҳақ пайгамбар эканлигидан шубҳадаларми ёхуд Аллох ва унинг пайгамбари ўзларига зулм қилишдан кўркадиларми?! Йўқ уларнинг ўзлари золимдилар! Аллох ва унинг пайгамбарига ўрталарида ҳукм чиқариш учун чорланган вақтларида, мўъминларнинг сўзи «эшитдик ва бўйинсундик» (демокдир). Ана ўшаларгина нажот топувчилардир. Қим Аллох ва унинг пайгамбарига бўйинсунса ва Аллохдан кўркиб такво қилса, бас, ана ўшаларгина (бахт-саодатга) эришувчилардир» (*Нур сураси, 47-52*).

Сафийя бинти Шайба розияллоху анҳо айтган: «Биз Оиша розияллоху анҳонинг уйида бўлганимизда қурайш аёллари ва уларнинг фазилатлари ҳақида сўз очганимизда Оиша айтдиларки: «Қурайш аёллари фазилат эгаларидир. Лекин Аллохга қасам ичиб айтаманки, мен ансорий аёллардан кўра Аллохнинг китобини тасдиқловчирок ва унинг оятларига иймонлироқ аёлларни кўрмадим». «Нур» сурасидан ушбу оят нозил бўлди: «... кўкрақларини рўмоллари билан тўссинлар» (*Нур сураси, 31-оят*). Ушбу илохий ҳукмдан сўнг ансорий эркаклар ўз аёлларига бориб Аллох нозил қилган оятни уларга тиловат қилиб бердилар.

Ансорларнинг хар бир эркаги ушбу оятни ўз хотини, кизи, опа-сингиллари ва барча кариндошларига тиловат килиб берганларида буни эшитган хар бир аёл Аллохнинг Ўз китобида нозил килган хукмига иймон келтириб, уни бажаришга интилган холларида дархол изор-лўнгиларини олиб унинг бир бўлагини йиртиб бошларига ёпдилар ва кўкракларини ёпинчик билан ўрадилар.

Хуллас, Аллохнинг буйруги билан баробар келадиган хеч нарса йўк ва хеч қандай иккиланишсиз Аллох таъолонинг амрини бажариш лозим. Тавба килгин, муслима синглим! «Мен келажакда тавба киламан, намоз ўқийман, хижоб тутаман» деган сўзлардан йирок бўл. Чунки тавба килиши лозим бўлганлар учун тавбани ортга суриш хам гунохдир. Мусо алайхис салом айтган куйидаги сўзларни сен хам такрорлагин: «Мен эса сен рози бўлишинг учун шошдим, Парвардигорим!» (*Тоха сураси, 84-оят*).

Шунингдек, аввалги мўъмин ва мўъминалар айтган куйидаги гапларни сен хам айтгин:

«Эшитдик ва итоат этдик. Парвардигоро, гунохларимизни магфират килишингни сўраймиз. Ва факат ўзингга кайтажакмиз» (*Бақара сураси, 285-оят*).

Хотимада Оламларнинг роббиси Аллох таъолога хамду санолар айтамыз!

Таржимон ва нашрга тайёрловчи:

УМАРАЛИ КУРБОН

Куръон оятларининг ўзбек тилидаги матнлари Алоуддин Мансур таржимасидан олинди.

Китобчанинг рус тилидаги матни интернет тармоги оркали «www.badr.esmartkid.com» вебсаҳифасидан олинган.